

[Pia Gjellerup]

det af et dokument afsendt fra Skatte- og Afgiftsstyrelsen til skatteministeren, dateret den 16. oktober 1989, bl.a. fremgår:

»Da Skatte- og Afgiftsstyrelsen arbejder ud fra den klare forudsætning, at en aktstykkeløsning er uholdbar for ministeren, anmodes om ministerens tilslutning til . . . « osv.

Er det motivet for, at man som embedsmænd efter ministerens mening har handlet, sådan som det efter Rigsrevisionens rapport er blevet angivet, i strid med reglerne?

Ole Espersen (S):

Ministeren har gentagne gange sagt, at ministeren først i november 1989 blev bekendt med Rigsrevisionens udkast til rapport. Jeg vil gerne for en sikkerheds skyld spørge, hvornår ministeren blev bekendt med selve problemets eksistens, altså omposteringsernes karakter.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil stille, beror på en undren over, at ministeren siger, at han nu, hvor den endelige rapport fra Rigsrevisionen foreligger, har fundet anledning til at foretage undersøgelser af, hvorfor det er gået, som det er gået. Var der noget som helst til hinder for, at ministeren allerede i november eller måske tidligere, hvis ministeren tidligere havde kendskab til sagen, iværksatte disse undersøgelser? Var der nogen i november, der bestred, at der var begået fejl, eller hvorfor har ministeren ventet mange måneder med overhovedet at få undersøgt, hvordan så grove og helt »uforståelige fejl« kan begås?

Lykketoft (S):

Ministeren undlod at svare på mit spørgsmål fra før. Jeg ved ikke, om det var, fordi det var uklart. Så vil jeg gerne præcisere det.

Det er jo ministeren, der har det øverste ansvar for de dispositioner, der foretages i Skatteministeriet. Jeg forstår, der eksisterer en koncernledelse med ministeren selv for bordenden, i hvert fald som princip. Jeg ved ikke, om ministeren har deltaget i alle møder i koncernledelsen, men uanset om det har været tilfældet, må ministeren være ansvarlig for de beslutninger, der bliver truffet i denne koncernledelse. Og det, jeg spurgte ministeren om, var: Kan ministeren afkræfte, at disse dispositioner, som bliver kritiseret her i dag, har været drøftet i den pågældende koncernledelse?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Kun manglende tid afskar mig fra at svare på hr. Lykketofts spørgsmål tidligere. Jeg vil gerne til hr. Lykketoft sige, at det er klart, at det politiske ansvar ligger hos ministeren, og det er ministerens opgave at iværksætte initiativer, så snart ministeren bliver gjort bekendt med, at der er forhold, som er kritisable.

Hr. Lykketoft spørger, om disse forhold har været drøftet i den såkaldte koncernledelse. Denne koncernledelse, i hvis møder jeg deltager, er et forum, hvor der drøftes overordnede principper for Skatteministeriets virksomhed. Bogholderiet sorterer ikke under koncernledelsen.

Fru Pia Gjellerup spørger, om jeg finder den mangelfulde orientering tilfredsstillende. Svaret er selsagt, at jeg finder den stærkt utilfredsstillende, og der er nu truffet foranstaltninger til at forebygge, at noget lignende opstår i fremtiden.

Fru Pia Gjellerup spørger, om jeg kan gisne om motiverne til de pågældende omposteringer. Det tør jeg ikke begive mig ind i. Fru Pia Gjellerup spørger særskilt, om der kan være en sammenhæng mellem disse omposteringer og de synspunkter, der kommer til udtryk i en række akter i sagen, nemlig at jeg ikke skulle bryde mig om en aktstykkeløsning.

Til det kan jeg kun sige, at det nok har været velkendt for alle, at jeg som minister selsagt ikke brød mig om at skulle søge bevilling til afholdelse af merudgifter, der ligger ud over de bevillinger, der på forhånd var givet, men jeg tør ikke gisne om, hvad motivet har været til de pågældende omposteringer.

Hr. Ole Espersen spørger, hvorfor jeg ikke allerede i november måned, da jeg blev gjort bekendt med Rigsrevisionens udkast til beretning, kunne tage skridt til at søge ansvar placeret. Jeg vil gerne understrege, at selve problemets eksistens også først blev bekendt for mig i forbindelse med præsentationen af Rigsrevisionens udkast til beretning, men jeg fandt det ikke korrekt at tage det skridt at undersøge ansvarsplacering på et tidspunkt, hvor der endnu kun var tale om et udkast til beretning, som det daværende statsskattedirektorat skulle have lejlighed til at udtale sig om. Statsskattedirektoratet havde nemlig sine egne synspunkter om det, der var foregået, og på det grundlag fandt jeg at måtte afvente Rigsrevisionens endelige beretning, før jeg tog dette skridt.